

USTAWA

z dnia 16 listopada 1964 r.

o Polskim Czerwonym Krzyżu.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Polski Czerwony Krzyż jest organizacją społeczną działającą na zasadzie dobrowolności.

2. Polski Czerwony Krzyż ma na celu organizowanie i prowadzenie działalności humanitarnej i wychowawczej, zmierzającej do utrwalenia pokoju między narodami, poprzez szerzenie zasad humanitaryzmu, rozwijanie poszanowania czci i godności ludzkiej, ochronę zdrowia i życia ludzkiego oraz niesienie pomocy we wszystkich okolicznościach, gdy dobra te są zagrożone.

Art. 2. Polski Czerwony Krzyż działa na podstawie niniejszej ustawy jako organizacja służąca dobrowolnie pomocą społecznej służbie zdrowia i służbie zdrowia Sił Zbrojnych.

Art. 3. Do zadań Polskiego Czerwonego Krzyża należy w szczególności:

- 1) prowadzenie działalności w zakresie szkolenia sanitarnego, podnoszenia kultury sanitarnej i zdrowia społeczeństwa oraz pomocy społecznej, a zwłaszcza organizowanie i prowadzenie społecznych akcji pomocy dla ludności w przypadkach epidemii i klęsk o charakterze masowym;
- 2) prowadzenie działalności humanitarnej na rzecz osób chronionych międzynarodowymi konwencjami, a w szczególności konwencjami genewskimi o ochronie ofiar wojny;
- 3) prowadzenie Krajowego Biura Informacji, przewidzianego w konwencjach międzynarodowych o traktowaniu jeńców wojennych oraz o ochronie osób cywilnych podczas wojny.

Art. 4. Polski Czerwony Krzyż jest jedynym prawnie uznanym polskim stowarzyszeniem Czerwonego Krzyża działającym na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

i uprawnionym do prowadzenia w tym charakterze działalności w stosunkach z zagranicą.

Art. 5. 1. Przy wykonywaniu swych zadań Polski Czerwony Krzyż współdziała z organami państwowymi oraz organizacjami społecznymi, przestrzegając podstawowych zasad Czerwonego Krzyża.

2. Organy i organizacje określone w ust. 1 oraz instytucje i zakłady pracy są obowiązane udzielać Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi pomocy w wykonywaniu jego zadań.

Art. 6. Polski Czerwony Krzyż uprawniony jest do świadczenia pomocy na obszarze kraju, a także poza jego granicami, w ramach działalności określonej w umowach międzynarodowych i w ramach innych akcji objętych działalnością Czerwonego Krzyża, jak również do przyjmowania takiej pomocy z zagranicy.

Art. 7. 1. Polski Czerwony Krzyż korzysta w swej działalności w łączności pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, jak również w transporcie i przy odprawach celnych ze zwolnień od opłat, z przywilejów i z ułatwień na zasadach określonych w umowach międzynarodowych lub w odrębnych przepisach.

2. Naczelne organy Polskiego Czerwonego Krzyża uprawnione są do bezpośredniego komunikowania się w sprawach jego działalności z Centralnym Biurem Informacji, organizacjami wchodzącymi w skład międzynarodowego Czerwonego Krzyża oraz z przedstawicielami i delegatami przewidzianymi w konwencjach międzynarodowych dotyczących ochrony ofiar wojny.

Rozdział 2.

Przepisy organizacyjne.

Art. 8. Polski Czerwony Krzyż posiada osobowość prawną.

Art. 9. 1. Najwyższym organem Polskiego Czerwonego Krzyża jest Krajowy Zjazd.

2. Naczelnymi organami zarządzającymi są Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża i wyłonione przezeń Prezydium.

3. Siedzibą naczelných organów Polskiego Czerwonego Krzyża jest m. st. Warszawa.

Art. 10. 1. Statut Polskiego Czerwonego Krzyża oraz zmiany statutu uchwała Krajowy Zjazd, a zatwierdza Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Nadzór nad działalnością Polskiego Czerwonego Krzyża sprawuje Prezes Rady Ministrów, który może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać w całości lub w części właściwym ministrom.

Art. 11. 1. Polski Czerwony Krzyż posiada prawo do nadawania honorowych odznak za zasługi położone na polu urzeczywistnienia jego zadań.

2. Zasady nadawania odznak ustala statut.

Art. 12. 1. Godłem Polskiego Czerwonego Krzyża jest równoramienny czerwony krzyż na białym polu (Krzyż Genewski) występujący samodzielnie lub w połączeniu z nazwą „Polski Czerwony Krzyż”.

2. Godło i nazwa Polskiego Czerwonego Krzyża pozostają pod ochroną prawną.

Rozdział 3.

Ochrona znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

Art. 13. Prawo do używania znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża jako godła lub znaku rozpoznawczego i ochronnego przysługuje w przypadkach i na zasadach określonych w konwencjach międzynarodowych.

Art. 14. 1. Zabronione jest używanie z naruszeniem art. 13 znaku lub nazwy „Czerwony Krzyż” lub „Krzyż Ge-

newski”, jak również wszelkich znaków lub nazw stanowiących ich naśladownictwo.

2. Zakaz określony w ust. 1 dotyczy również używania znaków i nazw „Czerwonego Półksiężycy” oraz „Czerwonego Lwa i Słońca”.

3. Zabronione jest używanie godła Związku Szwajcarskiego (biały krzyż na czerwonym tle) albo znaku stanowiącego jego naśladownictwo wbrew postanowieniom konwencji międzynarodowych.

Art. 15. 1. Kto wbrew przepisom ustawy używa godła, znaków lub nazw określonych w art. 12, 13 i 14, podlega karze grzywny do 4.500 zł.

2. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

Art. 16. Tracą moc:

- 1) przepisy z dnia 1 września 1927 r. o stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż” (Dz. U. Nr 79, poz. 688),
- 2) art. 60 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808),
- 3) ustawa z dnia 8 stycznia 1938 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża oraz godła Związku Szwajcarskiego (Dz. U. Nr 3, poz. 12).

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*